

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2019-659

4.9.2019

DNB Forsikring AS

Ansvar

Hundeeiers ansvar for skade på annen hund – uaktsomt å la hund gå løs? – hul. § 4 – skl. § 1-5 nr. 4.

Klagers hund ble skadet etter et aggressivt sammenstøt med sikredes hund. Det var ikke båndtvang, og sikrede gikk med hunden løs på en tursti. Sikredes hund støtte på klagers hund utenfor klagers hytte, mens sikrede befant seg 150–200 meter unna. Sikrede hadde ikke øynene på hunden idet en sving med mye trær og busker hindret oversyn. Sikrede hørte hundene glefse, før hun sprang rundt svingen og ropte på egen hund for å få ham til å stoppe. Hundene stoppet ikke før klager fysisk skilte dem fra hverandre. Selskapet avsto klagers krav om dekning av veterinærutgifter. Spørsmålet var om sikrede hadde opptrådt ansvarsbetingende uaktsomt ved å la hunden vandre fritt. Nemnda kom til at det forelå ansvar for sikrede og ga klager medhold.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 52 829,90

Saksfremstilling

Saken gjelder erstatningskrav under en privatansvarsforsikring for skade på klagers hund påført av sikredes hund, jf. skl. § 1-5 nr. 4.

Sikredes forsikring dekket følgende:

Erstatningsansvar som sikrede i egenskap av privatperson, etter gjeldende rett, kan pådra seg for skade på annen person eller ting.

...

- Med tingskade forstås tap av eller fysisk skade påført ting (herunder dyr og fast eiendom).

Skaden oppstod på dagtid den 6.10.18 utenfor klagers hytte.

Sikrede luftet sin to år gamle Chow Chow på en tursti i nærheten av klagers hytte. Det er på det rene at hunden gikk løs uten bånd.

Skadelidtes Boarder collie befant seg på skadetidspunktet på klagers eiendom.

Klager beskrev hendelsesforløpet i brev til selskapet:

Den 06.10.2017 ble min hund, (skadelidte hund), angrepet av en løs hund på vår hytte i (Å. kommune).

Eier av den løse hunden: (sikrede), (sikredes adresse) kom etter ca 150-200 meter.

Hun hadde da passert en port i veien ned til vår hytte, (...) uten at hun da kunne ha kontroll på hunden som var ca 150-200 meter foran eier. Turstien går utenfor denne porten.

Eier var ikke synlig for meg før jeg hadde fått skilt hundene, i og med at det er en lett stigning med en påfølgende svak høyresving ca.100 meter fra hytten mot porten.

Sikrede beskrev hendelsesforløpet i e-post til selskapet datert 27.11.18:

Ingen av oss eiere så starten av møtet mellom hannhundene.
Pga: Sving på skogsveien med mye trær, busker og kvister.
Men jeg hørte dem glefse og var sinte mens jeg løp mot dem. Det var snakk om sekunder.
Så så jeg dem rundt svingen sto på bakbeina med brystkassene mot hverandre og glefse/sloss.
Mye tenner osv.
Det gikk så fort. Så så jeg eieren til Border Collien kom løpende fra den andre kanten.
Alt skjedde på sekunder.
Jeg skrek nei (skadevoldende hund).
Han kom imellom hundene. Og fikk tak i sin hund først, så sparket han (skadevoldende hund) en gang.
Så fikk jeg tak i (skadevoldende hund).
Hundene var fortsatt sinte mot hverandre. Bjeffet.
Så roet de seg ned med hver sin eier.

Turstien gikk utenfor porten til klagers hytte, og fra porten gikk en ca. 180 m lang vei ned til hytten. Veien hadde lett stigning og en påfølgende svak høyresving ca. 100 m fra hytten mot porten, slik at turstien ikke var synlig fra skadestedet. Klager opplyste at hundene røk sammen på den private veien tilhørende klager.

Sikrede hadde gått turer med hunden i området ukentlig siden den var 3–4 mnd. gammel, både med og uten bånd. Hunden skal ha løpt løs med andre hunder uten at det har oppstått skade. Ifølge sikrede var hennes hund snill og rolig, og hadde aldri vært aggressiv mot folk, hunder eller andre dyr.

Sikrede forklarte videre at hundene hadde møtt hverandre tidligere da skadevoldende hund var valp. Begge hunder var da i bånd. Ifølge sikrede skal klagers hund da ha glefset og bjeffet, og dratt i båndet som om den skulle ta skadevoldende hund.

Klagers hund fikk bittskader og avrevet sene i kneet som følge av hendelsen. Påløpte kostnader til behandling av hunden utgjorde kr 87 829,90, hvorav kr 35 000 ble dekket av klagers hundeforsikring. Klagers udekkede kostnader utgjorde således kr 52 829,90, som var klagers krav mot selskapet.

Klagers forsikringsselskap fremmet regresskrav for oppgjøret på kr 35 000 mot selskapet den 14.11.18. Selskapet avslo regresskravet den 29.11.18 under henvisning til at det ikke forelå grov uaktksomhet, og at regress således var avskåret etter skl. §§ 4-3, jf. 4-2.

Klager fremmet direktekrav for sitt udekkede tap mot selskapet den 12.2.19, som avslo kravet den 8.3.19. Klager påklaget selskapets avgjørelse den 13.3.19 og fremla følgende nettomtale om hunderasen fra hillspet.no/hunderaser: Personlighet til Chow Chow:

Chow-chower er ikke vanligvis sosiale, utadvendte hunder. De pleier å være reserverte overfor fremmede og kan være aggressive mot andre hunder, men de er hengivne og beskyttende overfor deres familie.

Klager krever dekning for uforsikret beløp og anfører at sikredes tilsyn og kontroll med hunden var mangelfull. Sikrede oppfylte ikke krav til sikring av hunder etter hundelovens § 4, og var derfor erstatningsansvarlig etter skl. § 1-5 nr. 4.

Klager viser til at sikrede ikke hadde øyekontakt med hunden som befant seg ca. 200 m foran, og at han ikke så sikrede da han måtte skille hundene fra hverandre. Sikrede hadde ikke kontroll på hunden, og hun slapp den ned til klagers hytte til tross for at hun var godt kjent med klagers hytte, og at klager har hund. Klager viste ytterligere til at rasen kunne være aggressive mot andre hunder.

Klager har for nemnda presisert at hunden ble angrepet 8-10 m fra hytteveggen, og at det er porten til eiendommen som befinner seg 180 m fra hytten.

Selskapet avviser ansvar for sikrede hundeeier etter skl. § 1-5 nr. 4 under henvisning til at det ikke forelå ansvarsgrunnlag. Sikrede hadde ikke latt det mangle på tilbørlig tilsyn eller på annen måte unnlatt å gjøre det som var rimelig å kreve for å hindre skade.

Selskapet anfører at skaden skjedde i åpent friluftsområde uten båndtvang, hvor det var vanlig å gå tur med hunder løst, at hunden ifølge sikrede ikke hadde vist seg aggressiv tidligere, og at sikrede således ikke hadde noen oppfordring til å ikke la hunden løpe fritt. Det var videre uklart hvilken hund som faktisk gikk til angrep først. Skaden var et utslag av et hendelig uhell, og ikke av sikredes uaktsomhet.

Selskapet har videre anført at hendelsen ut fra deres forståelse skjedde utenfor skadelidtes private eiendom, 180 m fra hytten. Videre mente selskapet at sikredes forklaring om at skadevoldende hund tidligere ikke har vist aggressivitet må tillegges mer vekt i avgjørelsen. Selskapet avviste at det kunne tillegges avgjørende vekt i aktsomhetsvurderingen at hundene hadde møttes to år tidligere.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig for skade voldt av hund.

Den aktuelle privatansvarsforsikringen dekker:

Erstatningsansvar som sikrede i egenskap av privatperson, etter gjeldende rett, kan pådra seg for skade på annen person eller ting.

Hundeeier er ifølge skl. § 1-5 nr. 4 ansvarlig dersom eieren *"har latt det mangle på tilbørlig tilsyn eller på annen måte ikke har gjort det som er rimelig å kreve for å hindre skade"*.

Et sentralt moment i aktsomhetsvurderingen er om skadevolder har handlet i strid med en lovregel. Det er derfor naturlig å ta utgangspunkt i hundelovens regler, jf. FinKN-2018-890. Den generelle aktsomhetsnormen oppstilles i lovens § 3:

En hundeholder skal vise aktsomhet for å unngå at hunden volder skade på folk, dyr, eiendom eller ting. Hundeholderen skal sørge for at hunden eller hundeholdet ikke er til urimelig ulempe for folk, miljø eller andre interesser. Blant annet skal hundeholderen søke å avverge at hunden eller hundeholdet skaper utrygghet for andre.

Videre følger det av hundeloven § 4 første ledd a) at hunder bare kan være løse når de *"blir fulgt og kontrollert på aktsom måte"*. Dette er videre utdypet i Ot.prp. nr. 48 (2002-03) s. 75:

Hva som er "aktsomt" fulgt og kontrollert, må avhenge av en totalbedømmelse av situasjonen, der sentrale momenter vil være stedet hvor hunden og hundeholderen befinner seg, hvilke situasjoner som kan oppstå der, hvilken kontroll den konkrete hundeholderen har over den konkrete hunden, hvilket farepotensiale eller ulempepotensiale den konkrete hundetypen og hunden utgjør og situasjonen i det hele. En allmenngyldig hovedregel kan vanskelig bli annet enn noe skjønnsmessig, altså her ved at det åpnes for en vurdering av hva som er "aktsomt". Det er vanskelig å gi en generell og presis regel om hvilken kontakt det må være mellom hundeholder og hund for at hunden skal anses tilstrekkelig sikret. Men lovforslaget innebærer at det alltid vil gjelde en vokteplikt for hundeholderen. Etter lovforslaget vil det ikke være lovlig å slippe en hund løs uten tilsyn, og den må som et minstekrav la seg ta inn av hundeholderen uten større problemer, også når hunden helst ikke vil. For hunder som ut fra styrke, størrelse eller andre forhold kan gjøre alvorlig skade, virke skremmende, eller være til vesentlig ulempe, må det kreves at den alltid kommer på tilrop i situasjoner som ut fra en aktsom vurdering kan ventes å kunne oppstå der man er. Hvis hunden er spesielt aggressiv eller har tilbøyelighet til å bite, vil det aldri være aktsomt å la den gå løs.

I den foreliggende saken fremstår skaderisikoen som relativt begrenset. Hunden ble sluppet løs på en tursti i et hytteområde. Sikrede kan som utgangspunkt ikke bebreides for å la hunden løpe fritt på en slik tursti. Det var ikke båndtvang på skadetidspunktet, og det er normalt å la en hund få løpe fritt på et område som er åpent for alminnelig ferdsel.

Selv om det ikke var båndtvang, var eieren likevel forpliktet til å følge hunden på en forsvarlig måte og å ha tilstrekkelig kontroll over denne. Ifølge forarbeidene referert ovenfor er det et minstekrav at hundeieren kunne ta inn hunden uten større problemer, også når hunden helst ikke vil. Etter det opplyste var det 200 meter mellom sikrede og hunden, og hun så ikke at hundene røk sammen. Klager har opplyst at han ikke så eieren da dette skjedde. Dette tilsier at hundeeieren ikke hadde oversikt over hvor hunden befant seg og tilstrekkelig kontroll med den til å kunne hindre angrep. Hun hadde heller ikke tilstrekkelig kontroll til å hindre at hunden løp inn på en privat eiendom. Nemnda mener dette tilsier at hundeieren ikke har *"fulgt og kontrollert"* hunden på tilstrekkelig aktsom måte. Dette må gjelde selv om hunden etter sikredes forklaring ikke hadde vært aggressiv tidligere. Sikrede har også opplyst at hundene har møttes tidligere mens de begge var i bånd, og at skadelidtes hund da var aggressiv mot hennes hund. Sikrede var etter det opplyste kjent med hytten, og at den skadelidte hunden holdt til der. Dette tilsier at sikrede hadde en særlig oppfordring til å være ekstra påpasselig ved passering av hytteeiendommen og sørge for at hunden kunne tas inn uten problemer.

Selskapet har vist til FinKN-2017-484, men her var situasjonen at hunden stakk av under et øyeblikks uoppmerksomhet ved et hendelig uhell. I herværende sak ble hunden luftet bevisst av sikrede.

Nemnda mener etter dette at aktsomhetsnormen i hundel. § 4 a er brutt, og at hundeieren er ansvarlig etter skl. § 1-5 nr. 4.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Roy Johansen (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).